

© Editura Ortodoxia

Coordonatori: Natalia Lozan, Cristian Bichiș,
Petronela Bichiș

DTP: Cristian Bichiș

Coperta: Cristian Bichiș

Comenzi online:

www.librariaortodoxia.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Sfântul Gheorghe : grabnic ajutor în neazuri și primejdii / ed.

îngrijită de Natalia Lozan. - București : Ortodoxia, 2026

ISBN 978-606-8647-50-0

I. Lozan, Natalia (ed.)

Sfinte Gheorghe,
roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

de aceea cu laude te fericism pe tine, Sfinte Gheorghe, care ai trecere în fața lui Dumnezeu Tatăl.

Binecuvântează-ne pe noi și fă rugăciunile noastre să fie de folos. Amin.

Rugăciune către Sfântul Mare Mucenic Gheorghe rostită de Sfântul Ștefan cel Mare

O, luptătorul și biruitorule, Sfinte Mare Mucenice Gheorghe, în nevoie și în nenorociri grabnic ajutor și cald sprijinitor, iar celor întristați bucurie nespasă, primește de la noi această rugămintă a smeritului tău rob, a Domnului Io Ștefan Voievod, din mila lui Dumnezeu Domnul Țării Moldovei. Păzește-l pe el în lumea aceasta și în cea de apoi, pentru rugăciunile celor ce Te cinstesc pre Tine, ca să Te preamărim în veci. Amin.

Cuprins

Sfântul Gheorghe, purtătorul de biruință 5

Iconografia Sfântului Gheorghe 35

Icoanele Sfântului Gheorghe de la Mănăstirea Zografu din Sfântul Munte Athos 45

Mărturii despre ajutorul minunat al Sfântului Gheorghe 55

Rugăciuni către Sfântul Gheorghe 107

Grabnic ajutor în necazuri și primejdii

Sfântul Gheorghe Purtătorul de biruință

“Acest Sfânt este slava Mucenicilor, lauda Sfinților, cinstea cerului și a Bisericii biruitoare. Este prea marele Gheorghie. Nu există gură de creștin, de la vârsta cea pruncească până la ultima bătaie a inimii aflate pe moarte, care să nu cheme preadulcele-i nume. Nu există țară creștină unde să nu existe fie și ruine de biserică zidită întru pomenirea sa.”

Gheron Iosif Vatopedinul

Sfinții sunt cei care ajung să-L cunoască pe Hristos cu adevărat, pentru că inima lor se schimbă și se aprinde de iubirea Lui.

Adevărata înviere a omului este această schimbare lăuntrică: o inimă care era rece și moartă începe să trăiască pentru Hristos. Evanghelia ne vorbește despre cei doi ucenici ai Domnului care mergeau spre Emaus, cărora „li s-au deschis ochii și L-au recunoscut”, pentru că inimile lor ardeau atunci când Domnul le vorbea. Așa se întâmplă și cu cei care Îl întâlnesc pe Hristos: cuvântul Lui încălzește inima, luminează mintea și schimbă întreaga viață.

Sfinții sunt icoane vii ale lui Hristos. Prin viața lor, ei arată că omul poate trăi încă din această lume puterea Învierii și poate deveni martor al lucrării harului lui Dumnezeu. Ei ne învață că adevărata biruință nu este câștigarea lumii acesteia, ci curățirea inimii și statornicia în credință.

Între acești mari mărturisitori ai credinței strălucește și Sfântul Mare Mucenic Gheorghe. Curajul său, credința neclintită și jertfa pentru Hristos l-au făcut un model de

Grabnic ajutor în necazuri și primejdii

bărbăție duhovnicească pentru toate veacurile. Din ostaș al împăratului pământesc, el a devenit slujitor al Împăratului Ceresc, arătând prin viața sa că nimic nu este mai puternic decât credința și dragostea pentru Dumnezeu.

Biserica îl laudă pe Sfântul Mare Mucenic Gheorghe prin cântări pline de imagini și simboluri: diamant al răbdării, stea strălucitoare a credinței, mărgăritar de mare preț și viteaz între mucenici. El este cinstit ca apărător al credincioșilor în primejdii, grabnic ajutor în necazuri și tămăduitor al celor bolnavi. Biserica vede în el pe cel care, prin viața și mărturisirea sa, a lucrat ca un bun lucrător al ogorului lui Dumnezeu: a smuls din inimile oamenilor spinii rătăcirii și ai idolatriei și a sădit în locul lor credința cea dreaptă în Hristos, într-o vreme când creștinii erau prigoniți și disprețuiți.

Sfântul Gheorghe s-a născut în Capadocia, din părinți creștini, în vremea

împăratului Dioclețian (284–305). Tatăl său a murit martir, iar mama sa, o femeie temătoare de Dumnezeu, l-a crescut în Palestina, unde avea moșteniri și gospodărie. Acolo, Gheorghe a crescut și s-a format, iar odată ajuns la maturitate, a ales să urmeze cariera militară, dovedind încă de tânăr vitejie și virtute.

Curajul și priceperea lui l-au făcut repede remarcat. Era frumos la chip, impunător prin statură, curajos în luptă și înțelept în cuvânt. Vitejia sa pe câmpul de luptă, dar și noblețea purtării sale au atras atenția împăratului Dioclețian, care domnea atunci peste Imperiul Roman. Văzând în el un ostaș vrednic și loial, împăratul l-a ridicat la mare cinste, primindu-l în garda sa personală și dăruindu-i rangul de comit, unul dintre cele mai înalte ranguri militare ale vremii.

În acea perioadă, Imperiul Roman trecea prin mari frământări. Dioclețian, deși un conducător energic care încerca să redea imperiului puterea și stabilitatea de

Grabnic ajutor în necazuri și primejdii

altădată, era un împărat păgân. El vedea în răspândirea credinței creștine o amenințare pentru vechea religie a imperiului și pentru unitatea statului. Creștinismul, care vestea pe Hristos Cel răstignit și înviat, câștiga tot mai multe suflete, iar acest lucru îi tulbura pe conducătorii păgâni.

În ultimii ani ai domniei sale, Dioclețian a hotărât să dezlănțuie o prigoană cumplită împotriva creștinilor. În cetatea Nicomidia, unde se afla atunci reședința imperială, a fost convocat un mare sfat al dregătorilor și senatorilor. În cadrul acestui consiliu, împăratul a dat libertate deplină guvernatorilor și conducătorilor de provincii să-i prigonească pe creștini după voia lor și a promis că îi va sprijini cu toată puterea sa în această lucrare.

Când Sfântul Gheorghe a aflat despre această hotărâre și despre persecuția care urma să se abată asupra credincioșilor lui Hristos, inima sa s-a umplut de durere și de râvnă pentru adevăr. Înțelegând că a sosit

vremea mărturisirii, el nu a stat la îndoială. Mai întâi și-a împărțit averea săracilor, a eliberat robii pe care îi avea și a făcut milostenii bogate, pregătindu-și astfel sufletul pentru lupta ce urma. Apoi s-a îndreptat către adunarea senatorilor și a dregătorilor imperiali.

În mijlocul acestora, tânărul ostaș al lui Hristos a mărturisit cu îndrăzneală credința sa. El s-a ridicat împotriva planului nedrept al împăratului și, fără teamă, s-a arătat pe sine creștin, chemându-i pe toți să cunoască adevărul credinței în Hristos.

„Eu sunt robul lui Hristos, Dumnezeul meu”, a spus el cu glas hotărât, „și, nădăjduind în El, am venit de bunăvoie înaintea voastră pentru a mărturisi Adevărul.”

Unul dintre dregători, auzind aceste cuvinte, a repetat întrebarea rostită odinioară de Pilat în fața Mântuitorului: „Și ce este adevărul?”

Sfântul Gheorghe a răspuns fără ezitare:

Grabnic ajutor în necazuri și primejdii

„Adevărul este Însuși Hristos, pe Care voi Îl prigoniți.”

Cuvintele sale i-au uimit pe toți cei de față. Împăratul Dioclețian, care până atunci îl iubise și îl ridicase la mare cinste, a rămas tulburat de îndrăzneala lui. Dorind încă să-l cruțe, a încercat să-l convingă să renunțe la această mărturisire. I-a vorbit despre tinerețea lui, despre slava militară de care se bucura și despre cinstea pe care o avea în imperiu, îndemnându-l să nu le piardă pe toate. I-a cerut doar să aducă jertfă zeilor, după obiceiul romanilor.

Dar răspunsul Sfântului Gheorghe a fost hotărât și neclintit:

„Nimic din această viață trecătoare nu poate slăbi dorința mea de a sluji Dumnezeului meu.”

Atunci împăratul, cuprins de mânie, porunci ca ostașii să-l scoată din sala adunării și să-l arunce în temniță. Când ostașii îl împingeau cu sulițele, se petrecu o minune: